

Koncentrering efter Lov, at den har dog forekommet mig noget betænkelig; thi vel maa det vistnok indrømmes, at efter vore Kræfter og Forhold vil en Spredning af Kræfterne faa at sige ubetinget under alle Omstændigheder være forfæstelig. Vi maa ganske vist koncentrere os, trække vor Styrke sammen, og det har maaske vist sig mere end tilbørligt og mere end ønskelig, at man i den Henseende tidligere har forsynet sig noget, navnlig i sidste Krig. Dette er jo vel et tilbagelagt Stadium, men kan dog tjene til Advarsel og Belæring. Det er imidlertid denne Koncentrering ved Lov, saaledes, at den een Gang for alle bliver slaaet fast, som jeg er betænkelig ved; thi hvor Angrebet vil ske, derom veed man Intet, førend det kommer. At der skal koncentreres, hvor Angrebet sker, er en Selvsølge og Noget, jeg tror at alle de Saghyndige er enige om; men ved Koncentreringen ved Lov har jeg Betænkelighed, og denne har jeg troet at burde udtale, da jeg har næret den. — Der er et Forhold, jeg maa tillade mig lidt nærmere at omtale, fordi det staar i nær Berøring med Bævningsfagen og med Forsvarsvæsenet i det Hele. Jeg mener vore Skytteforeninger. Vi kjende jo Alle noget til disse og vide, at der næres Lanke i denne Henseende omkring i Landet, som jeg, de være rigtige eller urigtige, dog tror fortjene at komme til Ord her, for at man nærmere kan komme til at overveie disse Lanke og Antydninger. Det er jo saa, at Alt, hvad der reiser sig af Frivillighed og Lyft, bør man støtte og fremme saavidt muligt, naar det ellers er noget Godt, og det tror jeg, Skytteforeningerne er; men det er ogsaa min Mening, at vore Skytteforeninger have endnu langtfra nydt den Støtte og Paaskjønneelse, som de fortjene. Jeg siger ikke herved alene til Pengeunderstøttelser. Det er en Kjendsgjerning, at der paa vort Budget er opført 20,000 Kr. til Skytteforeningerne. Det er ikke noget stort Beløb; jeg vil dog heller ikke sige, at det under de nuværende Forhold er for lille; men der er en anden Maade, hvorpaa man kunde opmuntre og støtte disse Skytteforeninger. Jeg skal tillade mig at sige, hvorledes. Det er ikke min egen Tanke, men en Tanke, der har cirkuleret mange andre Steder, nemlig, om ikke Skytteforeningerne skulde kunne stilles i en nærmere organisk Forbindelse med Hærvæsenet, hvilket ikke nu er Tilfældet. Man har tænkt sig, at den Iver og Lyft, der gjør sig gjældende ude omkring i Landet, burde man paaskjønne ogsaa paa den Maade, at disse unge Mænd kunde faae nogen Lempelse i Tjenesten, naar de senere kom ind paa Rekruttskolen og skulde uddannes. Jeg har hørt den Indvending derimod, at det ikke kunde lade sig gjøre osv.; men jeg er saa fri at sige, at jeg aldrig rigtig har kunnet blive overbevist om, at disse Undfaldninger indeholde tilstrækkelig Vægt, thi man kunde jo lade Skytterne faae de samme Bærebøger og Reglementer, som bruges i

Rekruttskolen, og det er jo en Kjendsgjerning, at deres Lærere i Vaaben- og Legemsøvelser i Reglen bestaar af Militære, Sergenter og saadanne Folk, som ere dygtige i den Slags Lærergjerning. Jeg tillader mig derfor at spørge, hvad var der saa egentlig i Veien for, at man kunde afforte Noget i Tiden, efter at de vare komne ind i Uddannelsesskolen, naar det virkelig viste sig, at de vare komne paa et saa fremskredt Standpunkt, at de ikke behøvede længere at gjentage, hvad de tidligere havde lært? Dette er nu i mine Lanke Noget, som godt kan og bør overveies videre, og jeg har derfor ikke villet undlade at fremstille denne Tanke her paany. Da den er omtalt saa ofte andre Steder, synes jeg ogsaa, at den kunde omtales her, og det under mig kun, at det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds (Dinesen), som ellers interesserer sig saa meget for Skytteforeningerne, ikke har fundet Anledning til at benytte sin vægtige Indflydelse paa høiere Steder, navnlig hos Regjeringen og hos den høitærede Krigsminister til at frembrage denne Sag. Jeg tror, at der kunde være al Anledning til at gjøre det; men for at kunne gjøre det, maa man naturligvis staa i et vist Forhold baade til den ene og anden Side, og det ærede Medlem, jeg har tilladt mig at omtale, er, saa vidt jeg veed, Medlem af Skytteforeningernes Overbestyrelse; han har i alt Fald været det tidligere. Idet jeg nu har tilladt mig at omtale Skytteforeningerne, skal jeg ogsaa tale et Par Ord om et Forhold, som staar i nær Forbindelse dermed, og som ogsaa tidligere er berørt, og det navnlig af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), ligesom det ogsaa, saavidt jeg husker, fik en vis Tilslutning fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), og det er, at der burde sørges for Organisationsplanen, at der kunde være en større Udsigt for fremtrædende dygtige Underofficerer til at avancere op til Officersposter ogsaa i Fredstid, thi at det har fundet Sted i Krigstid, er jo en Kjendsgjerning. Det er min Overbevisning, at det vilde ikke alene være disse Personer selv, der vilde nyde Godt deraf, men jeg tror ogsaa, at Mænd i Hæren i det Hele taget vilde styrkes, og at det vilde være gavnligt i den Retning, naar man kunde finde en passende Begrænsningsmaade derved, f. Ex. ved Valg eller paa lignende Maade at lade nogle af de dygtigste Underofficerer avancere videre oppefter, f. Ex. til Kaptainposter. Det kan naturligvis ikke have været videre tilfredsstillende for den Side, hvortil jeg hører, og som nærer den Slags Anskuelse, at dette Lovforslag har lagt an paa at indskrænke de væsentligste Befalingsmænds Tal og derved ligesom tilkendegive, at dette Element ikke har den Berettigelse, som jeg og flere Andre mene, det kan have Krav paa. Det var kun disse saa Ord, jeg vilde tillade mig at sige. — Men før jeg slutter, skal jeg dog ogsaa med et